

MAGYAR MŰSA.

H A L A - A D Ó V E R S E K.

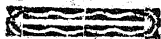
Méltóságos Gróff Torotzkó Szent - Györgyi *TOROTZKAI 'SIGMOND* Ur ő Nagyságának, a' Ts. és Kir. Apostoli Felség Arany - Kóltos Kamarás Hivének és a' Nagy - Enyedi Kerülethez tartozó Réf Ekklesiák' Inspektor fő Czirátorának tiszteletére, midőn 1789-dik Elztendőben, Juniusnak 21-dik napjára egyben-gyült Gener. Synodusť ő Nagysága Tor. Szent - Györgyi örökös jószágában önként való Gráztziájából el-hivta és gazdagon tartotta volna.

Miként *Obed Edom'* Udvara' Környéke
Az Ur' Ládájának volt nyugovó széke: 2 *Sám.*
6: 11.

Midőn, a' ki Sátor módra ki-terjesztett
Üvegen a' napnak palotát függesztett,
Uton-járok' nyomán egy kapu-nyiláson
Bé-tervén, mulatott jövevény szálláson:
Midőn egy 'sámolyhoz ereszkedett alá,
A' ki székét egek' felett magasztalá;
Serafimok' helyett kisérvén Léviták,
Menydörgések helyett harfogván trombiták:
A' midőn egy Gazda jó szivet az égnek
Szent hajléka gyanánt nyitott e' Vendégnek;
A' Vendég-is annak, a' ki bé-fogodta,
Magát leg-gazdagabb nyereségül adta.

Mert meg-nyitott keze vetvén marak magot,
 Aratott utánna derekas asztagot *Gal. 6. 9.*
 Igy Gróf *Torotzkai* önként nem fajnállott
 Határain midön a' Láda meg-állott,
 Amaz *Obed* után talált még egy másra,
 A' ki bújdostában fogadta szállásra.
 Söt, tsuda! *Obednél* itt látunk nagyobbat,
 Jó szivü *Gazdánál* szivefebbet 's jobbat
 Mert ama' szállást ad a' bé-kéredzőnek,
 Kaput nyit, mikoron a' Léviták jönnek:
 E' pedig még mezfze eleibe mégyen.
 Kényszeriti mint *Lót*, hogy vendége légyen.
 Alkalmatoiságot vásárolt nagy árron, *Efés. 5: 16.*
 Hogy lálson *Frigy-Ládát* *Szent-Györgyi* határon,
 Ti nyakas kö-szicklák' idős *Kopafszai*,
 A' temérdek' hegyek' merő szakaszfzai!
 Im' fejet hajtátok le-görbeshztett nyakkal,
 Hogy az *Aron*-fiak nyomjanak talpakkal.
 Mondván: Itt légyenek a' *Sion*' útai,
 Forrjanak meg sujtott köszikla' kútai.
 Ti tornyos tetővel fel-nyúló kö-szálak,
 A' Fellegek' Várát tartó erős Vállak!
 Ört-állátok, mint a' *Libanus*' tornyai,
 Szökdöftetek, mint a' *Básánnak* bornyai. *'Sólt. 29:*
6. 114: 6, 7.
 Körül-fekvő Hegyek! havafok' jegyei!
 Most lettetek méltán Istennek hegyei. *'Sólt 36: 7.*
 Nem vagytok a' Tabor hegyre már irigyek,
 Mert ez Hegyeknek is lett Istennel frigyek.
Szent-György valál gondos gazdálkodó *Márta*,
 Ki a' Szent Sereget talpon-állva várta:

A' Köz-nép engedett, az Ur mindent akart,
A' mi meg-tisztelje a' tanityányi kart;
Ne tsak szaggassanak gabona-fejeket,
Hanem ingyen költsék borokat, 's tejeket. *Esa.*

55: 1.

Ti Kapuk! Igátság' kapui valátok, *Sólt.* 118: 19.
Magassan fel emeltt fővel meg-nyilátok.

Ti tágas Paloták, 's Szobák' szorossai!
Mint *Salamon'* ágyas-házának másfai,
Vóltatok, érkezvén a' Lévi' Felei,
A' bé-fogadásnak nyugvó kebelel.

Ajtók! ki-nyilátok, a' küszöb rendülvén; *Esa.* 6. 4.
Sarkok! fordúltatok, a' *Kérub* repülvén

Mert öröm-olajjal a' Szenteknek Sente
E' zárokat és a' Sarkokat meg-kente
A' jó szivel-látás, mintegy ajtón-álló'

Nyájas ajánlásán ujjúlt a' bé-szálló,
Az ajtóknak vidám szemöldöki felett
Illyen irátsal tett táblát 'a' tisztelet:

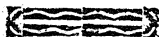
Ide jöjjetek-bé *Istennek* Aldotti 1. *Mos.* 24: 31.

A' Szentséges Hellynek fel kentt választotti
A' Láda meg-nyugszik hegyek' közepette,
Az Ur' ditsősége tündöklék felette.

Fel vonatik kies helyen, a' mekkora,
A' Gyülekezetnek Szentséges Sátora.

Meg-gyúlad a' tömjén, égnek az Oltárok
Zengenek angyali hangon a' 'Sóltárok.

Az Apostoloknak erős bizonyága,
Mint-egy Arany Gyertya-tartónak Világa,
Fénylik a' setétben az Ur' Haza' falán,
Világol az Ige Hirdetés' asztalán.

Amaz Apostoli Hatalom' ereje,
 Mellyben ma virágzik az *Aron'* Vefszzeje,
 A' Fő - Kormányt vitte törvényes láb nyomor,
 Az egyfzer felvetett nagy Fudamentomon.
 A' Szent Edgyefségnek meg-ujjítván erét,
 A' Vallás-tételnek ki-tette tzimerét.
 Élet' befzédének ott lévén *Mannája*,
 Mellette bizonyság törvény két táblája,
 Ezekböl, mert ez a' Szent *Siklusi* mérték,
 Az Ügyet a' Törvényt-ülök meg-esmérték
 Végre kik len-rúhát ujjonnan öltének,
 Azokra kenetnek olajját töltének,
 De kemény vizsgálás' piáttzán tett próba
 Elébb őket fontban vetette valóba.
 Hanemha ütötte ki-ki próba - kövét
 Ne kötne külömben Szent szolgálat' övét.
 Ne légyen a' Szentek között tiszteletes,
 A' méltatlan, félszeg, és nem tökéletes 3 *Mos.*

21: 17 — 19.

Oh Kegyelem' Széke, Szövettség' Szekrénnye!
 Ilyen volt meg-jelentt ditsőséged fényne.
 Meny-ország' költsával biztos e' Követtség'
 Te vagy hát a' Láda, véled a' Szövettség.
 Kegyes Gróf! a' kinek Ősi Hajlékokban
 Szolgált a' Papi-Rend hó-szin gyólts Efodban,
 Elöl-jártál, mintegy Efodban öltözött 2 *Sám.* 6. 14.
Dávid, örvendezvén a' Szent Sereg között.
 Egy *Beniáminnak* ujjonnan ki-mettzett
 Szerelmetes Képe te-benned ki-tetzett. 5 *Mos.* 33: 12.
 Midön a' Kegyelem' Széke nyugodt nálad,
 Sullyának alája vetted két vállad,

Söt

Söt Edgyetlen - Egygyed, ama' te Kebeled' (*)

Szerelme-is vívelt egy színt 's szívet veled.

Ennek tudománya, ajakai, 's nyelve

Vóltanak méz és tég folyamattal telve.

Pálnak tanítványa lévén a' Vallásban,

Apollosé pedig a' nyelvben 's szóllásban,

Vetélkedett fontos Tudófokkal forban;

Példa vólt a' tsatán, zászló a' Táborban;

A' próba-adásnak Ifjait vizsgálván,

Tudós Kérdésekkel vélek szembe-szállván.

Hogy a' Görög nyelvnek 'sengéjét kóftolta,

Ebben-is tsudát tett mindenre kéz vólt.

Visgálta, ha vallyon kút-főből ifznak-é?

Írást magyarázni olly nyelven tudnak-é?

Mellyből Apóstoli faját Író-kéznek

El-törölhetetlen betűi ki-néznek?

Itt vólt hát a' *Pálnak*, ki a' pályát fufsa,

Írás-magyarázó kis *Timotheusfa*;

Itt szolgált *Urimos* Papokkal egy karban

Ifjatska *Samuel* belől a' pitvarban.

Imhól, Kegyes Atya! Fiadnak illatja

Tömjén, mirha, nárdus szagnak folyamatja.

Esméred-é lenni e' tzimert Grófnak?

E' ruhákat Fiad' faját ruháinak, 1 *Mos. 37: 32.*

Mert e' len-gyóltu ruha a' Lévi' tzimere;

Illy szaggal illatoz tsak tömjén' fűzere.

Ugy van! a' Szent Hellynek Sajátját esméred,

Kinek az Oltári tüztől meleg véred.

A' Vallást és annak ha betsülöd Fejét,

Nem

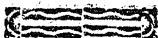
(*) Gróf *Torotzkai Pál* Urí ő Nagysága.

Nem szégyenled a' Szent Hivatal' műhelyét,
 Szeretet tsókjait, melleket hintettél,
 A' Nagy *Konstantinus'* ajakiról szedtél.
 Egy vak *Paphnutziust* tsókolni nyájason
 Nem esik szivednek 's szádnak únalmason. (**)
 Hát még kövérséggel meg-rákott asztalod'
 Környékéhez e' Szent Rendet magasztalod.
 Nagy számú Sereg ez nállad öt nap alatt,
 Még-is vólt mind elég, mind kövér a' falat.
 Ki ád ennyi népnek kivántsi szájában 4 *Mos.* 11: 13.
 Bőséges eledelt e' mái pulztában? *Mát.* 15. 33.
 Könnyen azt kérdenék fokban a' *Móféssel*;
 Te pedig azon vagy, bőséget kövefs-el.
 Száz fontnyi nárdussal Mesteredet kented, *Ján.* 19: 39.
 Ki titkos testében bőv kezted jelented.
 Ennek lábaihoz javaidat tetted,
 Hogy azokan te légy Ur, el-felejtetted.
 A' te kő-szikláid' ime' hasadéki
 Egy nyögő Galambnak valának hajléki. *Enek.* 2. 14.
 Sőt hogy az élelztő vidámságtól még is
 Üres ne lenne tsak egy érzékenység-is:
 Meg-zendültek ékes Muzika - szerzők,
 Fülbe-mászó hangot ajánlók, vidámok.
 A' Templomban hangzott az Orgona-szózat,
 Melly most lett általad ujj fel-vitt áldozat;
Kivül

(**) Egy *Paphnutius* nevű Keresztyén Püspöknek jobb szeme helyét, midőn az Űldözők a' szemet onnan ki-vájták, gyakran nyájas ölelések között tsókolgatta amá' Nagy *Constantinus* Tsászár.

Kívül a' világi muzikák jelentek,

Mikor a' Szent dolgok sullyai pihentek,

Ezekrtől frifsültek ebédek, vatsorák,

Nyájas beszéllések, és több üres órák.

De femmi-hivságos Sziv közben nem járult,

Léhaság' piattzán vigságot nem árult.

Artatlan tóldalék! az illendőt mérte.

Lám a' Ládát Sereg Muzikás kísérte. *1 Kronik.*

15: 28.

Az Ur' tornáztiban nem vólt Szentség-szegés

A' tsekély veréb-szó, és fetske-tsevegés. *'Sólt: 84: 4*

A' Kontzert, mint ékes hangoknak 'finatja,

Egy Szent 'Sinat' fülét méltábban mulatja;

Ha nem talál az iny ott tilalmas vétket,

Mikor kóftol kedves izü italt 's étket;

Ha szabad a' szemnek szinekkal bé-telni,

A' szaglásnak kedves illattal légelni:

Ki parantsolt sovány böjtöt az egy fülnek,

A' mikor a' *Jubál'* fogási zendülnek?

Kegyes Gróf! ebben-is gazdálkodó lettél:

Mikor szemet, inyet, szaglást vendéglettel,

Azt-is elé-hozá jóságod' hatalma,

Valami a' fülnek kivántt lakadalma.

Midön pedig végre a' bővségben merültt

Népnek hálá-adó pohár sorban került,

Az Agyuknak néhány hármás dördülési

Vóltanak az Hegyek' viszfzáltt éneklési.

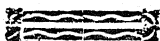
Ezek a' levegöt hasító Kántórok,

Lévén a' hány lövés, annyi meg-nyílt torok,

A' Gróf *Torotzkai* Neveket az égis

Emelték havafo'k' tartományán végig:

Oh

Oh ti Torotzkai völgyeknek térségi,

A' kö-sziklás, hegyes *Judának* vérségi!

Azt a' fényes Kődöt, hol örök Felség ül,

Te-is láttad tsendes szálláson vendégül.

Jól vagyon! mert köves hegyek' közepette

E' Felség hajdon-is múlatni szerette.

Ő még parantsolhat az oftoba kőnek

Mindjárt *Abrahámnak* abból fiak nőnek. *Mát. 3: 9.*

Ti Tubáfkainnak Mivei! a' mellyek

Békefég' Elzközit kézfítő mühelyek.

Holott ásó, kapa, és szántó-vas szerek 1 *Sam. 13:*

19. 20.

Békefég' igéjét jelentő tzimerek. *Efa. 2: 4.*

Ez hegyeken, a' kik öröm-mondást szólltak,

Azoknak lábaik oh mely szépek vóltak! *Efa. 54: 7.*

Ugy illett; a' Szállás Vendégét példázza:

Szállását a' dífzes Vendég magyarázza.

Műfám! vedd eszedben, im' a' jelen-lévő.

Küfzöbig kísért-ki ama' Gróf Jól-tévő.

Fordulj-vifzfza, bár tsak áldáfídat szorjad,

Hálá-adó szívnek kívánságít forrjad.

A' melly áldás régen gazdag vólt *Obeden,*

Örökösödjék-meg, Kegyes Gróf! fejedén.

Vas és értz légyenek fel-kötő Saruid. 5 *Mos. 33: 25.*

Békefég' kiliotse zárja-bé kapuid'.

Grófi Házad légyen, ama' mind két Nemnek

Again, *Sionja* a' Magyar *Sálemnek.*

Kiknek Magva sona meg-ne fogyatkozzék,

Napjok le-ne menjen, Hóldjok ne változzék.